

'EEN GALERIEHOUDER HEEFT OOK EEN EDUCatieve ROL'

TATJANA PIETERS, OPRICHTSTER VAN GALERIE TATJANA PIETERS IN GENT

"Ik volgde een opleiding tot restaurator, studeerde daarna kunstgeschiedenis en ging als jobstudent aan de slag in een Gentse galerie. Daar kreeg ik zo goed als alle verantwoordelijkheid, maar niet de vrijheid om mijn artistieke visie door te drukken. Om die reden ben ik vijftien jaar geleden voor mezelf begonnen. "Mijn eerste expo verkocht volledig uit. Met de commissie die dat opleverde, huurde ik een eerste galerieruimte. Een sprong in het duister was dat, en ik heb zwarte sneeuw gezien, in het begin. Maar zonder middelen starten heeft ook voordelen. Mijn galerie moest vanaf dag één zelfvoorzienend zijn,

waardoor ik altijd een balans heb moeten zoeken tussen wat verkoopbaar is en wat past bij wat ik wil vertellen. Ik voel me vooral aangesproken door kunst met een maatschappelijke insteek, van kunstenaars die mensen een bewustzijn willen schoppen met hun werk. En ik zoek naar kunst die niet enkel de rede aanspreekt, maar ook spiritueel beroert. "Voor een stuk groei ik mee met de kunstenaars die ik vertegenwoordig, maar ik blijf ook jonge kunstenaars volgen. Voelen wat relevant gaat worden, wie als kunstenaar zal groeien, daar ben ik het sterkst in. "Een galeriehouder moet van vele markten

thuis zijn. Eigenlijk hebben wij de taken van een museum, op microschaal: een archief bijhouden van onze kunstenaars, hen begeleiden bij de ontwikkeling van hun oeuvre en tentoonstellingen opzetten. Maar evengoed moet ik een klantenbestand uitbouwen. "Een galeriehouder heeft ook een educatieve rol. Iedereen kan hier met kunst kennismaken, net zoals in een museum. Al vinden lang niet alle museumbezoekers de weg naar de galeries. Nog altijd leeft de idee dat een galerie vooral een winkel is. Terwijl amper 20 procent van onze bezoekers werken aankoopt, en die overige 80 procent even welkom is."